

Bevrijding

Kasper Craenen

Deze column had even goed geschreven kunnen zijn door AI. Dat had u misschien gedacht. Verwacht van een generatie die nooit zelf nadacht. Maar daar bent u verkeerd en het klinkt misschien raar dit ik u zo direct aanspreek, de luisteraar en lezer zo kritisch op taal naar de generatie die zo zwak is verbaal. Maar let maar eens op het vertrouwen in ons, dat kwam ten val maar de tijd zal komen dat deze generatie, mijn generatie, zijn recht bekomen zal.

Waarom rijmen in een column, is dat niet verkeerd? U denkt waarschijnlijk aan een gedicht of dat ik me voor de foute wedstrijd inschreef. Maar wij zitten vast. Vast tussen 4 muren die alleen maar omvergeworpen, geduwd kunnen worden als wij stoppen met verduren, in ons brein en in ons zijn. De tijd is gekomen om de muren af te breken, niet alleen in Mexico maar die in ons hoofd.

De muren die ons beperken en limieten leggen in ons denken en zijn. Moesten wij, de mensheid, iedereen die IS, zijn kijk op de wereld verbreden, zou de wereld een mooiere plek zijn.

U denkt: drogreden! Geen argumenten! De ontkenning van de feiten die wij niet willen erkennen.

Maar wij zitten vast in een wereld die aan het veranderen is. Een wereld die zijn eigen idealen creëerde en alle kritieken verweerde. Idealen gebaseerd op wat? Dat is mijn vraag. Waar streven wij naar wanneer idealen een illusie zijn, gecreëerd door de mens. We doen elkaar pijn.

Want wij kunnen niet allemaal hetzelfde zijn.

Een wereld waarin iedereen hetzelfde zou zijn, is maar saai. Maar toch wordt er raar naar gekeken, de mensen die anders zijn. Taai. Zijn wij. Wij houden vast aan onze principes. Labels worden op mensen geplakt als zijnde types, die niet de weg bewandelen die wij allen bewandelen, banaal, normaal of toch niet. Kan iemand mij zeggen wat normaal is in een maatschappij waarin wij streven naar een ongenaakbaar ideaal?

En ik hoor u al denken: "Ik begrijp het, ik heb het nu wel door", maar dat is nu juist het probleem! Er is geen gehoor! Alleen wanneer ik u bekoor, op dezelfde manier denk en het pad bewandel dat velen mij voordeden. Maar geen enkel was een geschenk. Voor de maatschappij, voor onze gedachtegang, voor iedereen die zich anders voelt; voor de mens.

Daarom vraag ik gehoor voor de doven, een stem voor de stommen, een verrijking voor de mensen. Niet alleen in de gedachtegang van wetenschap en taal maar empathie voor iedereen die zichzelf is; een verrijking voor uw brein. Want wij zijn mensen en wij mogen er allemaal zijn.

Vlaanderen
verbeelding werkt

Bevrijding

Kasper Craenen

Laat het nu maar even bezinken, want het wordt wat te veel, dat ik al deze gedachten met jullie deel. Want wij mensen kunnen niet tegen kritiek, wij hebben altijd gelijk! Maar kijk, ik geloof ook niet wat iedereen tegen mij zegt, maar waar ik wel in geloof; dat is de mens en mijn wens die uitkomen zal, een betere wereld vanbuiten maar vanbinnen bovenal.

Dan sluit ik af met een conclusie die geen conclusie is. Want dit verhaal gaat door. Want wij, mensen, staan nooit stil. Niet in onze gedachtegang, niet in onze wil.

Ik dank u deze column te hebben gelezen of beluisterd want door dit te lezen bent u hopelijk niet meer gekluisterd aan die gedachten in het donker. Want hier is het licht. Verrijk uw geest en dan schrijven we samen geschiedenis.

Deze column werd geschreven voor Woord in actie en mag niet voor andere doelen gebruikt worden zonder de toestemming van de schrijver.

Vlaanderen
verbeelding werkt